

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кіктенко Любові Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, пункту 36 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, окремих положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII

м. К и ї в
12 квітня 2018 року
№ 67-3(I)/2018

Справа № 3-109/2018(4706/17)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,
Саса Сергія Володимировича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кіктенко Любові Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (Відомості Верховної Ради України,

2014 р., № 20–21, ст. 745), пункту 36 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), окремих положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 41–42, ст. 529) у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., №№ 18–20, ст. 132).

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В., дослідивши конституційну скаргу та додані до неї матеріали, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Кіктенко Л.М. звернулася до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність):

– пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (далі – Закон № 1166);

– пункту 36 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76);

– пункту 9 розділу I Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (далі – Закон № 2453) у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII (далі – Закон № 192) (у конституційній скарзі помилково вказано цей пункт, оскільки Закон № 2453 його не містить).

Обґрунтовуючи клопотання, Кіктенко Л.М. зазначає, що 16 липня 2015 року на підставі поданої 21 березня 2014 року заяви про відставку вона була звільнена з посади судді з порушенням процедури та строків звільнення, що призвело до негативних наслідків, зокрема до невиконання їй вихідної допомоги у розмірі 10 місячних заробітних плат за останньою посадою. Кіктенко Л.М. пояснює, що на дату подання нею заяви про відставку стаття 136 Закону № 2453, якою передбачалася зазначена виплата, була чинною, однак на дату звільнення цю статтю було виключено Законом № 1166, тому вказану допомогу не виплачено. Крім того, зміни, внесені до Закону № 2453 Законом № 76, Законом № 192, негативно позначилися на розмірі виплаченої Кіктенко Л.М. суддівської винагороди.

На думку автора клопотання, оспорюваними положеннями вказаних законів порушено його права і свободи, гарантовані статтями 3, 22, частиною першою статті 64, статтею 130 Конституції України.

У вересні 2015 року Кіктенко Л.М. звернулась за захистом своїх порушених прав до суду. Суд першої інстанції, позицію якого підтримав Київський апеляційний адміністративний суд, її позов з вимогами про стягнення вихідної допомоги судді при виході у відставку, стягнення винагороди та визнання протиправною бездіяльності Державної судової адміністрації України, Головного управління Державного казначейства України, апеляційного суду Дніпропетровської області задовольнив частково: визнав протиправною діяльність відповідачів щодо ненарахування та невиконання позивачці вихідної допомоги у розмірі 10 місячних заробітних плат за останньою посадою на день досягнення нею 65-річного віку; у задоволенні решти позовних вимог відмовив (постанова окружного адміністративного суду міста Києва від 24 листопада 2015 року, ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 16 лютого 2016 року).

Постановою Вищого адміністративного суду України від 1 грудня 2016 року, яку автор клопотання вказує як остаточне судове рішення у своїй

справі, скасовано судові рішення адміністративних судів першої та апеляційної інстанцій і в задоволенні позовних вимог відмовлено.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен обґрунтувати зміст і вимоги конституційної скарги.

2.1. У конституційній скарзі не вказано, які конкретно положення пункту 28 розділу II Закону № 1166, пункту 36 розділу I Закону № 76 мають бути предметом конституційного контролю. Крім того, не зазначено конкретних положень статей 8, 22, 58, 130 Конституції України, на відповідність яким належить перевірити оспорювані норми.

Таким чином, Кіктенко Л.М. не дотримала вимог пункту 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. З аналізу доданих до конституційної скарги копій судових рішень випливає, що остаточним судовим рішенням у справі Кіктенко Л.М. є постанова Вищого адміністративного суду України від 1 грудня 2016 року, у якій застосовано не всі оспорювані суб'єктом права на конституційну скаргу положення, а лише пункт 28 розділу II Закону № 1166 (у частині внесення змін до Закону № 2453 щодо виключення виплати вихідної допомоги судді у зв'язку з відставкою).

Аргументи автора клопотання щодо неконституційності зазначеного пункту в основному зводяться до того, що він не може бути застосований до спірних правовідносин, оскільки право на виплату вихідної допомоги суддя набуває одночасно з поданням заяви про відставку, а не після звільнення у відставку на підставі рішення уповноваженого органу.

Однак розбіжності у праворозумінні чи незгода суб'єкта права на конституційну скаргу з остаточним судовим рішенням у його справі в контексті пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного закону (його окремих положень).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кіктенко Любові Миколаївни щодо відповідності

Конституції України (конституційності) пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII, пункту 36 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, окремих положень Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Кривенко В.В. . . . . .

Литвинов О.М. . . . . .

Сас С.В. . . . . .